

*Genoptagelse**Til § 232*

Bestemmelsen, som erstatter den gældende bestemmelse i kapitel 3, § 11, stk. 2-3, indeholder regler for genoptagelse af sager, hvor den sagsøgte er dømt som udebleven. En lignende bestemmelse findes i den danske retsplejelovs § 367.

Af *stk. 1* fremgår det, at den sagsøgte i sådanne tilfælde kan kræve sagen genoptaget. Fristen for anmodning om genoptagelse foreslås at skulle være 4 uger fra dommens afsigelse. Dette er en skærpelse i forhold til i dag, hvor fristen er 4 uger fra dommens forkyndelse. Ændringen beror på et ønske om at kunne beregne fristen fra et ved dommen fikseret og for modparten kendeligt tidspunkt, hvortil kommer, at udeblivelsesdomme efter forslaget ikke længere skal forkyndes for sagsøgte. Hensynet til den sagsøgte findes ikke at tale imod en sådan skærpelse, når henses til, at stævningen med et fastsat varsel forinden er kommet til sagsøgtets kundskab ved forkyndelse. For at give mulighed for, at der i særlige tilfælde kan tillades genoptagelse efter udløbet af fristen, foreslås det dog, at retsformanden undtagelsesvist kan tillade genoptagelse, hvis anmodningen fremsættes senere, men inden 1 år efter domsafsigtelsen. Denne ordning gælder også i dag. Som noget nyt foreslås det, at genoptagelse under alle omstændigheder kan betinges af, at sagsøgte betaler eller stiller sikkerhed for betalingen af de sagsomkostninger, som er pålagt ved udeblivelsesdommen.

Genoptages sagen, afgør retten i henhold til *stk. 2*, hvordan sagen skal behandles, herunder om der er behov for yderligere (skriftlig eller mundtlig) forberedelse, eller om sagen kan berammes direkte til hovedforhandling.

Udebliver den sagsøgte, der har krævet sagen genoptaget, eller afgiver vedkommende ikke skriftligt svar i sagen inden en fastsat frist, afviser retten i henhold til *stk. 3* den genoptagne sag.

*Ophævelse og afvisning**Til § 233*

Bestemmelsen indeholder regler om sagsøgers ophævelse af sagen. Der findes ikke udtrykkelige regler om dette i retsplejeloven, men indholdet af bestemmelsen svarer til den nuværende praksis. Tilsvarende regler gælder også efter den danske retsplejelov, jf. §§ 359 og 362, stk. 2.

I henhold til bestemmelsen kan sagsøger hæve sagen, indtil der er nedlagt påstand under hovedforhandlingen. Har sagsøgte fremsat et modkrav i et retsmøde,

hvor sagsøger var mødt, eller i et processkrift, som er forkyndt for sagsøger, fortsættes behandlingen af sagen dog efter sagsøgtets anmodning til afgørelse af modkravet, selv om sagsøgeren hæver sagen. Selvstændig dom for modkravet kan dog kun gives under forudsætning af, at betingelserne i § 185, stk. 2, er opfyldt.

Kapitel 19

Sagens afgørelse*Hovedforhandling**Til § 234*

Stk. 1 tager stilling til spørgsmålet om udeblivelse under hovedforhandlingen. I den gældende lov sondres der ikke mellem udeblivelse fra hovedforhandlingen og udeblivelse fra eventuelle forberedende møder, hvorfor bestemmelserne i dag fremgår af kapitel 3, §§ 10 og 11, stk. 1. I den danske retsplejelov findes bestemmelserne om udeblivelse under hovedforhandlingen i § 362.

Indtil en part har nedlagt sin påstand under hovedforhandlingen, har udeblivelse i henhold til bestemmelsen samme virkning som under forberedelsen af sagen. §§ 226-230 finder således tilsvarende anvendelse i disse situationer, jf. herved bemærkningerne til disse bestemmelser.

Det følger modsætningsvis af bestemmelsen, at parten efter at have nedlagt sin påstand kan forlade hovedforhandlingen, uden at dette indebærer andre retsvirkninger, end hvad der følger af, at parten ikke får mulighed for at ytre sig, jf. herved §§ 176 og 240.

I *stk. 2* foreslås, at de regler, der gælder under forberedelsen med hensyn til genoptagelse af denne og adgangen til at fremsætte nye påstande, anbringender og beviser, tilsvarende finder anvendelse under hovedforhandlingen. Selv om kriterierne foreslås at være ens, vil det naturligvis indgå i rettens bedømmelse, hvor langt man er kommet i sagen.

Til § 235

Bestemmelsen giver som noget nyt retten mulighed for at beslutte, at en part inden hovedforhandlingen skal tilsende retten genpart af de udvekslede processkrifter og de dokumenter, som påberåbes under sagen. Bestemmelsen tjener et praktisk formål.

Til §§ 236-238.

Bestemmelsen beskriver, hvordan hovedforhandlingen skal forløbe. En tilsvarende bestemmelse fin-